

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/860 AL COMISIEI

din 4 februarie 2016

de specificare în detaliu a situațiilor în care excluderea de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie este necesară în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 44 alineatul (11),

întrucât:

- (1) În contextul rezoluției, este esențial ca autoritățile de rezoluție să dispună de suficiente orientări pentru a asigura aplicarea adecvată și consecventă a instrumentului de recapitalizare internă în întreaga Uniune. Principiul potrivit căruia instrumentul de recapitalizare internă poate fi aplicat tuturor pasivelor, cu excepția cazului în care acestea sunt excluse în mod explicit în temeiul articolului 44 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, este fundamental. Din acest motiv, niciun pasiv nu ar trebui să fie considerat întotdeauna exclus de la recapitalizarea internă, cu excepția cazului în care acesta se încadrează în lista pasivelor excluse în mod explicit în temeiul dispoziției respective. Într-adevăr, chiar din etapa de planificare a rezoluției și de evaluare a posibilităților de soluționare, autoritatea de rezoluție ar trebui să vizeze minimizarea excluderilor de la recapitalizarea internă în vederea respectării principiului conform căruia acționarii și creditorii vor absorbi costurile rezoluției.
- (2) Un principiu general care reglementează rezoluția este că acționarii și creditorii ar trebui să absoarbă pierderile în cadrul procedurii de rezoluție în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora din cadrul procedurii obișnuite de insolvență. În plus, creditorii din aceeași categorie ar trebui să fie tratați în mod echitabil. În acest context, competențele discreționare ale autorităților de rezoluție de a exclude integral sau parțial anumite pasive de la recapitalizarea internă și de a transfera pierderile altor creditori sau, dacă este necesar, fondurilor de rezoluție, ar trebui să fie definite în mod clar. Prin urmare, situațiile care permit creditorilor să fie excluși de la recapitalizarea internă trebuie să fie clarificate cu strictețe și orice abatere de la principiul egalității de tratament al creditorilor din aceeași categorie (așa-numitul principiu *pari-passu*) trebuie să fie proporționată, justificată de interesul public și nediscriminatorie.
- (3) Este important să se asigure un cadru pentru autoritățile de rezoluție atunci când își exercită competența de a exclude un pasiv sau o categorie de pasive de la recapitalizarea internă, în situațiile excepționale prevăzute la articolul 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, în scopul de a oferi o claritate sporită unui anumit scenariu de rezoluție. Cu toate acestea, este necesar un anumit grad de flexibilitate pentru ca autoritățile de rezoluție să evalueze, de la caz la caz, dacă excluderea este strict necesară și proporționată.
- (4) Decizia de a utiliza instrumentul de recapitalizare internă (sau alte instrumente de rezoluție) ar trebui luată pentru a atinge obiectivele rezoluției prevăzute la articolul 31 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE. În mod similar, respectivele obiective ale rezoluției ar trebui, de asemenea, să stea la baza deciziilor privind utilizarea instrumentului, inclusiv a deciziei de a exclude un pasiv sau o categorie de pasive de la aplicarea recapitalizării interne într-un anumit caz.
- (5) În concordanță cu aceste principii, capacitatea de a exclude integral sau parțial anumite pasive de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

2014/59/UE ar trebui să fie limitată la minimumul necesar pentru a atinge obiectivele care justifică excluderea. În acest scop, ori de câte ori este posibil, în locul excluderii complete a unui pasiv de la recapitalizarea internă, ar trebui să se prefere opțiunea excluderii parțiale a unui pasiv prin limitarea gradului de reducere a valorii sale contabile, atunci când acest lucru este suficient pentru atingerea obiectivului.

- (6) Utilizarea excepțională a competenței de a exclude integral sau parțial un pasiv sau o categorie de pasive nu ar trebui să aducă atingere responsabilităților autorităților de rezoluție de a se asigura că instituțiile și grupurile pot face obiectul rezoluției și că acestea dispun de fonduri suficiente pentru a respecta cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile în scopul de a absorbi pierderile în cadrul procedurii de rezoluție și de a asigura recapitalizarea în conformitate cu planul de rezoluție. Într-adevăr, în temeiul articolului 45 alineatul (6) litera (c) din Directiva 2014/59/UE, autoritățile de rezoluție relevante trebuie să ia în considerare orice excluderi probabile atunci când se asigură că o instituție are o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor și de recapitalizare. În măsura în care excluderea anumitor pasive de la recapitalizarea internă ar putea reduce substanțial nivelul acestei capacități disponibile în cadrul procedurii de rezoluție, nevoia probabilă de a efectua astfel de excluderi ar trebui să fie abordată de către autoritatea de rezoluție atunci când stabilește cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile în conformitate cu articolul 45 alineatul (6) litera (c) din Directiva 2014/59/UE.
- (7) Având în vedere caracterul excepțional al posibilității ca autoritatea de rezoluție să excludă un pasiv sau o categorie de pasive de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, evaluarea autorității de rezoluție trebuie să fie bine fundamentată. În cazul în care astfel de excluderi ar implica utilizarea fondului de rezoluție, autoritatea de rezoluție ar trebui să furnizeze o explicație solidă privind situațiile excepționale care duc la excludere. Această explicație este esențială astfel încât Comisia să își poată îndeplini mandatul prevăzut la articolul 44 alineatul (12) din Directiva 2014/59/UE, în temeiul căruia Comisia trebuie să decidă, în termen de 24 de ore de la notificarea de către autoritatea de rezoluție a deciziei de a exclude anumite pasive, dacă să interzică sau să solicite modificări la excluderea propusă. Explicația furnizată Comisiei de către autoritatea de rezoluție ar trebui să fie proporționată și ar trebui luată în considerare nevoia de promptitudine, în funcție de circumstanțele specifice cazului.
- (8) În cazul rezoluției, pasivele luate în considerare pentru cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile ar trebui, în principiu, să fie întotdeauna recapitalizate intern în măsura necesară pentru a absorbi pierderile și a recapitaliza instituția, în măsura în care autoritățile de rezoluție, în momentul planificării rezoluției, prevăd într-adevăr că pasivele respective contribuie într-un mod credibil și fezabil la absorbția pierderilor și la recapitalizare. În cazurile excepționale în care autoritatea de rezoluție trebuie să utilizeze o excludere în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE care nu a fost luată în considerare la planificarea rezoluției, precum și în cazul în care astfel de excluderi ar implica utilizarea fondului de rezoluție, autoritatea de rezoluție ar trebui să explice situațiile excepționale care justifică excluderea și motivele pentru care situațiile excepționale respective nu ar fi putut fi prevăzute de către autoritatea de rezoluție în momentul planificării rezoluției. Cerința de a explica acești factori ar trebui să fie aplicată proporțional și adecvat în ceea ce privește necesitatea luării unei măsuri de rezoluție în timp util.
- (9) Posibilitatea de a exclude anumite pasive de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE ar trebui să fie exercitată cu respectarea deplină a principiilor generale ale dreptului Uniunii și, în special, nu ar trebui să aducă atingere garanțiilor care protejează alți creditori, și anume principiului conform căruia niciun creditor nu ar trebui să suporte pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care instituția ar fi fost lichidată prin procedura obișnuită de insolvență (principiul „niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat”). Atunci când efectuează excluderi în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, precum și atunci când pregătesc planul de rezoluție, autoritățile de rezoluție ar trebui să țină seama de necesitatea de a respecta aceste garanții și de riscul de compensare a creditorilor asociat încălcării acestor garanții. Cu toate acestea, faptul că instanțele judecătorești pot revizui decizia autorității de rezoluție de a exclude un pasiv nu ar trebui să fie singurul motiv pentru excluderi suplimentare. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere luării în considerare în mod corespunzător a hotărârilor judecătorești anterioare referitoare la măsuri de rezoluție în cazul în care acestea sunt relevante pentru cazul respectiv.
- (10) Capacitatea totală a autorității de rezoluție de a efectua excluderi este limitată de faptul că pierderile care nu sunt absorbite integral de creditori din cauza excluderilor pot fi acoperite de mecanismul de finanțare a rezoluției doar atunci când acționarii și creditorii au contribuit cu o sumă egală cu cel puțin 8 % din pasivele totale ale instituției, inclusiv fondurile proprii.

- (11) Excluderile ar trebui să fie examinate de la caz la caz, prin analizarea aspectelor relevante pentru fiecare dintre motivele potențiale de excludere prevăzute la articolul 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, și nu prin analizarea naturii specifice a instituțiilor în cauză în mod izolat. Această abordare ar trebui să asigure o analiză consecventă a situațiilor excepționale și să evite denaturările inutile ale concurenței. Caracteristicile unei instituții (cum ar fi dimensiunea, gradul de interconectare sau complexitatea) ar trebui luate în considerare, atunci când este relevant, pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile care justifică excluderea unui pasiv de la recapitalizarea internă. Cu toate acestea, caracteristicile respective nu ar trebui să justifice în mod automat exceptările pasivelor unei astfel de instituții de la recapitalizarea internă.
- (12) Unii factori generali, cum ar fi condițiile pieței, circumstanțele intrării în dificultate sau nivelul pierderilor suferite de instituție, ar putea afecta probabilitatea apariției unor situații excepționale, astfel cum sunt definite la articolul 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE. Cu toate acestea, astfel de factori generali nu ar trebui să constituie alte motive independente de excludere pe lângă cele prevăzute la articolul 44 alineatul (3) literele (a)-(d) din Directiva 2014/59/UE.
- (13) Atunci când analizează dacă una sau mai multe dintre condițiile care justifică excluderile de la recapitalizarea internă sunt îndeplinite, autoritatea de rezoluție ar trebui să ia în considerare perioada de timp după care intrarea iminentă în dificultate a unei instituții nu ar mai putea fi tratată în mod ordonat. În cazul în care s-au definit planurile de rezoluție și cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile pentru fiecare instituție și s-au eliminat impedimentele din calea rezoluției, se preconizează că instituția ar trebui să aibă capacitatea necesară de a absorbi pierderile și de a fi recapitalizată. Într-adevăr, schema de rezoluție ar trebui să urmeze planul de rezoluție, inclusiv strategia de rezoluție, cu excepția cazului în care, ținând cont de circumstanțele cazului, autoritatea de rezoluție estimează că obiectivele rezoluției vor fi îndeplinite într-un mod mai eficace prin luarea unor măsuri care nu sunt prevăzute în planul de rezoluție.
- (14) În perioada în care planurile de rezoluție și cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile nu au fost încă adoptate, și în cazul în care autoritatea de rezoluție a dispus de un timp limitat pentru a decide cu privire la punerea în aplicare detaliată a strategiei de rezoluție, este mai probabil că vor exista cazuri în care nu va fi posibil să se aplice instrumentul de recapitalizare internă tuturor pasivelor eligibile într-un termen rezonabil. Determinarea a ce anume constituie „un termen rezonabil” ar trebui să țină seama de celeritatea și gradul de certitudine necesare pentru a finaliza recapitalizarea internă până la o anumită dată, cu scopul de a stabili firma în mod eficace. În cazul în care nu este posibil să se efectueze toate sarcinile necesare pentru recapitalizarea internă a anumitor pasive până la data respectivă, ar trebui să se considere că recapitalizarea internă nu este posibilă „într-un termen rezonabil”. Decizia cu privire la situațiile în care „dificil” reprezintă „imposibil” ar trebui să se bazeze pe criteriile de definire a „termenului rezonabil”.
- (15) În principiu, pasivele reglementate de dreptul unei țări terțe pot fi recapitalizate intern în măsura în care nu sunt excluse în temeiul articolului 44 alineatul (2). Mecanismul prevăzut la articolul 55 urmărește să mărească probabilitatea ca pasivele respective să poată fi recapitalizate intern într-un termen rezonabil. La fel de important, articolul 67 din Directiva 2014/59/UE oferă autorităților de rezoluție competența discreționară de a impune ca administratorul, lichidatorul sau orice altă persoană care exercită controlul asupra instituției aflate în rezoluție să aibă obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că reducerea valorii contabile sau conversia pasivelor reglementate de dreptul unei țări terțe are loc. Cu toate acestea, având în vedere faptul că aceste pasive nu sunt reglementate de dreptul UE, există în continuare un risc rezidual ca, în cazuri excepționale, în ciuda tuturor eforturilor depuse de autoritatea de rezoluție, inclusiv a exercitării competenței discreționare în temeiul articolului 67, să apară probleme în ceea ce privește recapitalizarea internă a unor astfel de pasive într-un termen rezonabil.
- (16) Faptul că valoarea pasivului nu este stabilită sau este dificil de stabilit în momentul în care autoritatea de rezoluție aplică instrumentul de recapitalizare internă poate reprezenta un obstacol practic în calea recapitalizării interne a anumitor pasive. Acesta ar putea fi cazul obligațiilor garantate care depășesc valoarea garanției relevante sau al pasivelor care depind de evenimente viitoare incerte, cum ar fi elementele extrabilanțiere sau angajamentele neutilizate. Astfel de obstacole pot fi depășite printr-o evaluare adecvată, cum ar fi anularea pasivului și determinarea valorii prin estimare, utilizând o metodologie de evaluare relevantă, sau prin aplicarea unei rate „virtuale” a marjei de ajustare a valorii.
- (17) Deși este adevărat că, în anumite cazuri, instrumentele financiare derivate pot fi, de asemenea, dificil de recapitalizat intern, articolul 49 din Directiva 2014/59/UE prevede în mod clar modul în care instrumentele financiare derivate ar trebui să fie recapitalizate intern, și anume în urma închiderii acestora. Faptul că ar putea fi dificil să se determine în scurt timp valoarea compensată în urma închiderii nu ar trebui să implice o excludere automată, deoarece acest lucru ar putea, de asemenea, să fie abordat prin intermediul metodologiilor de evaluare relevante stabilite de către Comisie în temeiul articolului 49 alineatul (5) din Directiva 2014/59/UE, în special în etapa de evaluare provizorie. În acest sens, instituțiile ar trebui să aibă obligația de a demonstra că sunt capabile să furnizeze informațiile necesare pentru a efectua o evaluare în scopul rezoluției. În special, autoritățile de rezoluție ar trebui să se asigure că instituțiile sunt în măsură să pregătească informațiile actualizate necesare în termenul prevăzut în strategia de rezoluție, mai ales pentru a sprijini o evaluare credibilă înaintea și în cursul perioadei de

rezoluție în conformitate cu articolul 36 din Directiva 2014/59/UE. În plus, orientările prevăd că autoritățile de rezoluție ar trebui să aibă în vedere posibilitatea de a solicita instituțiilor să cesioneze activele care afectează semnificativ fezabilitatea evaluării.

- (18) Articolul 2 din Directiva 2014/59/UE definește noțiunile de funcții critice și linii de activitate esențiale. Comisia este împuternicită să adopte un act delegat pentru a preciza circumstanțele în care anumite activități, servicii și operațiuni s-ar putea încadra în definiția funcțiilor critice sau a liniilor de activitate esențiale. În această privință, rentabilitatea unei linii de activitate nu este în sine un motiv suficient pentru excluderea de la recapitalizarea internă a pasivelor legate de respectiva linie de activitate. Excluderea poate fi justificată, cu toate acestea, în cazul în care menținerea unei linii de activitate esențiale este crucială pentru atingerea obiectivelor rezoluției, inclusiv menținerea funcțiilor critice, atunci când acestea sunt facilitate de continuarea operațiunilor, serviciilor și a tranzacțiilor-cheie.
- (19) Autoritățile de rezoluție pot exclude pasivele care sunt necesare pentru gestionarea (acoperirea) riscurilor în contextul funcțiilor critice numai dacă gestionarea (acoperirea) riscurilor este recunoscută în scopuri prudentiale și este esențială pentru menținerea operațiunilor legate de funcțiile critice, astfel încât, dacă operațiunea de acoperire ar fi finalizată, continuitatea funcțiilor critice ar fi serios amenințată.
- (20) De asemenea, autoritățile de rezoluție pot exclude pasivele care sunt necesare pentru gestionarea (acoperirea) riscurilor în contextul funcțiilor critice numai dacă, în cazul în care măsura de gestionare a riscurilor ar fi finalizată, instituției i-ar fi imposibil să o înlocuiască, în condiții rezonabile, în termenul necesar pentru menținerea funcțiilor critice, de exemplu din cauza marjelor sau a evaluării incerte.
- (21) Prevenirea contaminării pentru a evita producerea unui efect negativ semnificativ asupra sistemului financiar este un alt obiectiv al rezoluției care ar putea justifica o excludere de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă. În orice caz, excluderea pe această bază ar trebui să aibă loc numai atunci când este strict necesară și proporțională, dar și atunci când contaminarea este atât de gravă, încât s-ar răspândi pe scară largă și ar perturba grav funcționarea piețelor financiare într-un mod care ar putea cauza o perturbare gravă a economiei unui stat membru sau a Uniunii.
- (22) Aplicarea instrumentului de recapitalizare internă poate implica un anumit risc inerent de contaminare. Decizia legislativă de a integra instrumentul de recapitalizare internă în Directiva 2014/59/UE ca principal instrument de rezoluție, alături de principiul conform căruia atât creditorii, cât și acționarii ar trebui să suporte pierderile, înseamnă că riscul inerent de contaminare pe care l-ar putea implica recapitalizarea internă nu ar trebui să fie considerat în mod automat un motiv pentru a exclude anumite pasive. Autoritățile de rezoluție ar trebui, prin urmare, să evalueze cu atenție aceste motive și să explice excluderea unui pasiv de la recapitalizarea internă pe baza probabilității sale mai ridicate, comparativ cu pasivele neexcluse, de a cauza o contaminare la scară largă de tipul celei descrise la articolul 44 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2014/59/UE. În acest scop, autoritățile ar trebui să își bazeze evaluarea pe metodologii adecvate, inclusiv analiza cantitativă, pentru a determina riscul și gravitatea contaminării la scară largă și ale perturbării grave a economiei unui stat membru sau a Uniunii.
- (23) Necesitatea excluderii pe baza riscului de contaminare la scară largă ar putea fi afectată de condițiile pieței din momentul recapitalizării interne, în special în cazul în care firma intră în dificultate într-o perioadă în care sistemul financiar este supus unei presiuni semnificative sau suferă de o lipsă de încredere. Riscul ca aplicarea instrumentelor și a competențelor de rezoluție să aibă un efect negativ semnificativ, direct sau indirect, asupra stabilității financiare și încrederii pieței ar trebui abordat în evaluarea posibilităților de soluționare, astfel cum se prevede în secțiunea C punctul 26 din anexa la Directiva 2014/59/UE. Prin urmare, atunci când exclude un pasiv de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 44 alineatul (3) din directiva respectivă pe baza riscului de contaminare la scară largă, autoritatea de rezoluție ar trebui să explice de ce obstacolele din calea recapitalizării interne nu au fost abordate în cursul planificării rezoluției, în cazul în care excluderile respective reprezintă un impediment în calea posibilităților de soluționare. Autoritatea de rezoluție ar trebui, de asemenea, să evalueze dacă efectul de contaminare rezultă din aplicarea instrumentului de recapitalizare internă pasivelor în cauză sau este agravat în mod semnificativ de aceasta ori de fapt decurge din intrarea în dificultate a instituției în sine.

- (24) Riscul unei contaminări la scară largă poate fi direct, în cazul în care pierderile directe care urmează să fie suferite de contrapărți ale instituției aflate în rezoluție duc la nerespectarea obligațiilor sau la probleme grave de solvabilitate pentru contrapărțile respective și, la rândul lor, pentru contrapărțile lor. Posibilitatea ca una sau mai multe instituții financiare să intre în dificultate sau să nu își respecte obligațiile ca o consecință directă a recapitalizării interne nu ar trebui să ducă în mod automat la excluderea pasivelor de la recapitalizarea internă. Deciziile privind excluderile ar trebui să fie proporționale cu riscurile sistemice la care poate da naștere contaminarea directă.
- (25) Riscul unei contaminări la scară largă pot fi și indirect, de exemplu din cauza pierderii încrederii anumitor actori de pe piață, cum ar fi deponenții, sau prin efectele asupra prețurilor activelor. Un canal important de contaminare indirectă poate fi pierderea încrederii în piețele de finanțare (cu amănuntul și cu ridicata) – epuizarea ofertei, cerințe de marjă mai ridicată, în general sau pentru instituții având caracteristici similare cu cele ale instituției aflate în dificultate, ori vânzări în regim de urgență a activelor de către instituții cu deficit de lichidități.
- (26) Recapitalizarea internă a anumitor pasive ar putea duce la distrugerea valorii în cazul în care pasivele respective fac parte dintr-o linie de activitate de succes care, în caz contrar, ar aduce băncii o valoare adăugată semnificativă, ca de exemplu în cazul vânzării către un cumpărător din sectorul privat. Pentru ca autoritatea de rezoluție să excludă un pasiv sau o categorie de pasive de la recapitalizarea internă, valoarea păstrată ar trebui să fie suficientă pentru a îmbunătăți (în mod potențial) situația creditorilor neexcluzi, comparativ cu situația acestora în cazul în care pasivele în cauză nu ar fi excluse de la recapitalizarea internă. Prin urmare, autoritățile de rezoluție pot exclude un pasiv de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 44 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2014/59/UE atunci când beneficiul excluderii pentru alți creditori ar depăși contribuția lor la absorbția pierderilor și la recapitalizare în cazul în care excluderea nu ar avea loc. Această situație ar putea surveni, de exemplu, în cazul în care valoarea păstrată ar putea fi identificată în mod clar printr-o creștere corespunzătoare a valorii contraprestației plătite de către un cumpărător din sectorul privat.
- (27) În contextul evaluării beneficiilor potențiale ale unei excluderi de la recapitalizarea internă din perspectiva valorii păstrate, articolul 36 alineatul (16) și, respectiv, articolul 49 alineatul (5) din Directiva 2014/59/UE împuternicesc Comisia să adopte standarde tehnice de reglementare referitoare la evaluarea în scopul rezoluției, precum și la evaluarea instrumentelor financiare derivate. În funcție de metodologia aplicabilă, închiderea instrumentelor financiare derivate poate genera pierderi suplimentare, care pot depăși potențialul de recapitalizare internă al pasivului respectiv, provocând pierderi suplimentare care pot spori sarcina recapitalizării interne pentru alți creditori ai instituției aflate în rezoluție. Pot rezulta pierderi suplimentare din costurile de înlocuire suportate de către contraparte sau din costurile suportate de instituția aflată în rezoluție pentru a restabili operațiunile de acoperire rămase deschise care nu sunt reflectate în valoarea instrumentelor financiare derivate în baza principiului de continuitate a activității. În astfel de circumstanțe, autoritatea de rezoluție ar trebui să evalueze dacă această reducere a valorii ar însemna că pierderile suportate de creditorii neexcluzi ar fi mai mari decât în cazul în care pasivul în cauză ar fi exclus de la recapitalizarea internă. Așteptările pur speculative privind o creștere potențială a valorii nu pot constitui un motiv de excludere,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

- (1) Prezentul regulament stabilește norme prin care se specifică în detaliu situațiile excepționale, prevăzute la articolul 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, în care autoritatea de rezoluție poate exclude, integral sau parțial, anumite pasive de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie atunci când se aplică instrumentul de recapitalizare internă.
- (2) Dispozițiile prezentului regulament se aplică de către o autoritate de rezoluție desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2014/59/UE și de către Comitetul unic de rezoluție în sfera sarcinilor și competențelor sale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

*Articolul 2***Domeniu de aplicare**

Prezentul regulament se aplică entităților menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)-(e) din Directiva 2014/59/UE.

*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 2014/59/UE. În sensul prezentului regulament se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

1. „contaminare directă” înseamnă o situație în care pierderile directe ale contrapărților instituției aflate în rezoluție, care rezultă din reducerea valorii contabile a pasivelor instituției, duc la nerespectarea iminentă, efectivă sau probabilă a obligațiilor de către contrapărțile respective;
2. „contaminare indirectă” înseamnă o situație în care reducerea valorii contabile sau conversia pasivelor instituției provoacă o reacție negativă a participanților la piață care duce la o perturbare gravă a sistemului financiar ce poate prejudicia economia reală.

*Articolul 4***Dispoziții comune**

(1) Autoritățile de rezoluție nu pot exclude un pasiv sau o categorie de pasive de la recapitalizarea internă cu excepția cazului în care acestea se încadrează în lista pasivelor prevăzută la articolul 44 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.

(2) Decizia autorității de rezoluție de a exclude un pasiv sau o categorie de pasive de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE se bazează pe o analiză de la caz la caz a instituției aflate în rezoluție și nu este automată.

(3) Atunci când ia în considerare efectuarea de excluderi în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE și înainte de a exclude complet un pasiv sau o categorie de pasive de la recapitalizarea internă, autoritatea de rezoluție ia în considerare mai întâi opțiunea de a exclude parțial pasivul respectiv prin limitarea amplitudinii reducerii valorii sale contabile, ori de câte ori este posibil.

(4) Pentru a stabili dacă un pasiv ar trebui exclus în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, autoritatea de rezoluție evaluează dacă, în momentul în care instituției i se aplică instrumentul de recapitalizare internă, sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul respectiv. Această evaluare nu aduce atingere obligației autorității de rezoluție de a urma planul de rezoluție, astfel cum se prevede la articolul 87 din Directiva 2014/59/UE.

(5) Decizia de a exclude un pasiv sau o categorie de pasive de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE se bazează pe cel puțin unul dintre obiectivele rezoluției descrise la articolul 31 alineatul (2) din directiva menționată.

(6) Decizia de a exclude integral sau parțial un pasiv sau o categorie de pasive de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE care ar implica utilizarea fondului de rezoluție se justifică în mod corespunzător, ținând seama de nevoia de promptitudine, în funcție de circumstanțele specifice cazului.

(7) În cazul în care autoritatea de rezoluție a considerat că un pasiv sau o categorie de pasive ar contribui în mod credibil și fezabil la absorbția pierderilor și la recapitalizare și că pasivele respective nu ar îndeplini criteriile de excludere prevăzute la articolul 44 alineatul (3), respectiva autoritate de rezoluție explică fiecare dintre următoarele elemente, în cazul în care aceasta decide să excludă integral sau parțial un pasiv sau o categorie de pasive în temeiul articolului 44 alineatul (3), decizie care ar implica transferarea pierderilor către fondul de rezoluție:

- (a) situațiile excepționale care diferă de cele din momentul planificării rezoluției, astfel încât pasivele respective trebuie să fie excluse de la recapitalizarea internă în momentul luării măsurii de rezoluție;
- (b) de ce necesitatea excluderii și, în special, situațiile excepționale care duc la aceasta nu au putut fi prevăzute în cursul planificării rezoluției;
- (c) în cazul în care necesitatea excluderii a fost prevăzută în planul de rezoluție, modul în care autoritatea de rezoluție a abordat necesitatea respectivă pentru a evita ca aceasta să constituie un impediment în calea posibilităților de soluționare.

(8) Atunci când decide cu privire la excluderea integrală sau parțială a unui pasiv sau a unei categorii de pasive în temeiul articolului 44 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2014/59/UE, în cazul în care excluderea ar implica transferarea pierderilor către fondul de rezoluție, autoritatea de rezoluție explică, de asemenea:

- (a) în ce mod/dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 5 și 6 din prezentul regulament; și
- (b) de ce necesitatea excluderii nu a putut fi abordată printr-o metodă adecvată de evaluare în temeiul articolului 36 din Directiva 2014/59/UE.

(9) Atunci când decide cu privire la excluderea integrală sau parțială a unui pasiv sau a unei categorii de pasive pentru a menține continuitatea funcțiilor critice și a liniilor de activitate esențiale în temeiul articolului 44 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2014/59/UE, în cazul în care excluderea ar implica transferarea pierderilor către fondul de rezoluție, autoritatea de rezoluție explică, de asemenea:

- (a) în ce mod/dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 7 din prezentul regulament;
- (b) de ce pasivele care urmează să fie excluse sunt mai relevante pentru continuitatea unor funcții critice sau linii de activitate esențiale specificate în mod clar decât pasivele care nu urmează să fie excluse.

(10) Atunci când autoritatea de rezoluție exclude integral sau parțial un pasiv sau o categorie de pasive pentru a evita contaminarea la scară largă în temeiul articolului 44 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2014/59/UE, în cazul în care excluderea ar implica transferarea pierderilor către fondul de rezoluție, autoritatea de rezoluție explică, de asemenea:

- (a) în ce mod/dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 8 din prezentul regulament;
- (b) motivele pentru care pasivele excluse au o probabilitate mai ridicată de a provoca o contaminare la scară largă de tipul descris la articolul 44 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2014/59/UE decât cele care nu sunt excluse.

(11) Atunci când autoritatea de rezoluție exclude integral sau parțial un pasiv sau o categorie de pasive în temeiul articolului 44 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2014/59/UE, în cazul în care excluderea ar implica transferarea pierderilor către fondul de rezoluție, autoritatea de rezoluție explică, de asemenea, în ce mod/dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 9 din prezentul regulament.

Articolul 5

Excluderea din motive de imposibilitate de a proceda la recapitalizarea internă, prevăzută la articolul 44 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2014/59/UE

(1) Autoritățile de rezoluție pot exclude un pasiv sau o categorie de pasive de la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă numai în cazul în care obstacolele din calea aplicării invocate nu permit ca aceasta să aibă loc într-un termen rezonabil, în ciuda tuturor eforturilor depuse de autoritatea de rezoluție.

(2) În ceea ce privește alineatul (1), autoritățile de rezoluție îndeplinesc în special următoarele cerințe înainte de a lua o decizie cu privire la excluderea menționată la alineatul respectiv:

- (a) obligația ca autoritatea de rezoluție să prevadă în planul de rezoluție o descriere a proceselor menite să asigure disponibilitatea în timp util a informațiilor necesare în scopul evaluării prevăzute la articolele 36 și 49 din Directiva 2014/59/UE;
- (b) obligația ca autoritatea de rezoluție să abordeze orice impedimente din calea posibilităților de soluționare a instituției, inclusiv circumstanțele care duc la o potențială excludere care ar putea fi prevăzute în procesul de planificare a rezoluției, atunci când excluderile potențiale respective reprezintă impedimente în calea posibilităților de soluționare.

Articolul 6

Termenul rezonabil

(1) Atunci când urmăresc să excludă un pasiv sau o categorie de pasive de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 44 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2014/59/UE și pentru a stabili ce anume constituie un „termen rezonabil”, autoritățile de rezoluție stabilesc următoarele:

- (a) când trebuie să fie stabilită în ultimă instanță valoarea reducerii contabile;
- (b) până când ar trebui efectuate toate sarcinile necesare pentru recapitalizarea internă a pasivelor respective astfel încât să se atingă obiectivele rezoluției, ținând seama de situația din momentul măsurii de rezoluție.

- (2) Atunci când stabilesc cerințele prevăzute la alineatul (1), autoritățile de rezoluție evaluează următoarele:
- (a) necesitatea de a publica o decizie de recapitalizare internă și de a stabili valoarea recapitalizării interne și alocarea sa finală diverselor categorii de creditori;
 - (b) consecințele amânării unei astfel de decizii asupra încrederii pieței, reacțiile potențiale ale pieței, cum ar fi ieșirile de lichidități, precum și eficacitatea măsurii de rezoluție, ținând seama de următoarele două elemente:
 - (i) dacă nerespectarea obligațiilor de către instituție și riscul ca aceasta să intre în dificultate sunt cunoscute de către participanții la piață;
 - (ii) vizibilitatea consecințelor, pentru participanții la piață, ale nerespectării obligațiilor de către instituție sau ale potențialei intrări în dificultate a acesteia;
 - (c) programul de funcționare al piețelor, în măsura în care acesta ar putea afecta continuitatea funcțiilor critice și efectele de contaminare;
 - (d) data (datele) de referință la care trebuie să fie îndeplinite cerințele de capital;
 - (e) datele la care sunt exigibile plățile instituției, precum și scadența pasivelor în cauză.

Articolul 7

Excluderea din motive de menținere a anumitor funcții critice și linii de activitate esențiale, prevăzută la articolul 44 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2014/59/UE

- (1) Autoritățile de rezoluție pot exclude anumite pasive sau o categorie de pasive pe baza faptului că acest lucru este necesar și proporționat pentru a menține anumite funcții critice, atunci când consideră că pasivul sau categoria de pasive este legată de o funcție critică pentru a cărei continuitate pasivul sau categoria de pasive respectivă nu ar trebui să fie recapitalizată intern, în cazul în care este îndeplinită oricare dintre condițiile de mai jos:
- (a) recapitalizarea internă a pasivului sau a categoriei de pasive ar submina funcția din cauza disponibilității finanțării sau a dependenței de contrapărți, cum ar fi contrapărțile la operațiunile de acoperire a riscurilor, de infrastructură sau de prestatorii de servicii către instituție, care pot fi împiedicați sau care pot să nu dorească să continue tranzacțiile cu instituția după o recapitalizare internă;
 - (b) funcția critică în cauză este un serviciu prestat de instituție unor terți care depinde de continuitatea pasivului.
- (2) Autoritățile de rezoluție pot exclude pasivele care sunt necesare pentru gestionarea (acoperirea) riscurilor în contextul funcțiilor critice numai atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:
- (a) gestionarea (acoperirea) riscurilor este recunoscută în scopuri prudențiale și este esențială pentru menținerea operațiunilor legate de funcțiile critice;
 - (b) instituției i-ar fi imposibil să înlocuiască o măsură de gestionare a riscurilor finalizată, în condiții rezonabile, în termenul necesar pentru menținerea funcției critice.
- (3) Autoritățile de rezoluție pot exclude pasive în scopul menținerii unei relații de finanțare numai atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:
- (a) autoritatea de rezoluție stabilește că finanțarea este esențială pentru menținerea unei funcții critice;
 - (b) având în vedere articolul 6 din prezentul regulament, instituției i-ar fi imposibil să înlocuiască finanțarea în termenul necesar pentru menținerea funcției critice.

(4) Autoritățile de rezoluție nu pot exclude un pasiv sau o categorie de pasive exclusiv pe baza uneia dintre următoarele:

- (a) scadența sa;
- (b) preconizarea unei creșteri a costurilor de finanțare care nu pune în pericol continuitatea funcției critice;
- (c) preconizarea unui profit potențial viitor.

(5) Autoritățile de rezoluție pot exclude anumite pasive sau o categorie de pasive pe baza faptului că acest lucru este necesar și proporționat pentru a menține o linie de activitate esențială în cazul în care excluderea pasivului respectiv este crucială pentru a menține capacitatea instituției aflate în rezoluție de a-și continua operațiunile, serviciile și tranzacțiile-cheie, și pentru a atinge obiectivele rezoluției stabilite la articolul 31 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 8

Excluderea din motive de evitare a contaminării la scară largă, prevăzută la articolul 44 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2014/59/UE

(1) Atunci când iau în considerare efectuarea de excluderi pe baza riscului de contaminare directă în temeiul articolului 44 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2014/59/UE, autoritățile de rezoluție ar trebui să evalueze, în cea mai mare măsură posibilă, gradul de interconectare al instituției aflate în rezoluție cu contrapărțile sale.

Evaluarea menționată în primul paragraf include toate elementele următoare:

- (a) analiza expunerilor față de contrapărți relevante în ceea ce privește riscul ca recapitalizarea internă a acestor expuneri să cauzeze intrări în dificultate în lanț;
- (b) importanța sistemică a contrapărților care sunt expuse riscului de a intra în dificultate, în special în ceea ce privește alți participanți la piața financiară și furnizorii de infrastructuri pentru piața financiară.

(2) Atunci când ia în considerare efectuarea de excluderi pe baza riscului de contaminare indirectă în temeiul articolului 44 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2014/59/UE, autoritatea de rezoluție evaluează, în cea mai mare măsură posibilă, necesitatea și proporționalitatea excluderii pe baza mai multor indicatori obiectivi relevanți. Printre indicatorii care pot fi relevanți pentru cazul respectiv se numără următoarele elemente:

- (a) numărul, dimensiunea și gradul de interconectare ale instituțiilor având caracteristici similare cu cele ale instituției aflate în rezoluție, în măsura în care acestea ar putea duce la o lipsă de încredere la scară largă în sectorul bancar sau în sistemul financiar în ansamblu;
- (b) numărul de persoane fizice afectate direct sau indirect de recapitalizarea internă, vizibilitatea și reflectarea în presă a măsurii de rezoluție, în măsura în care acestea prezintă un risc semnificativ de subminare a încrederii generale în sectorul bancar sau în sistemul financiar în ansamblu;
- (c) numărul, dimensiunea și gradul de interconectare ale contrapărților afectate de recapitalizarea internă, inclusiv ale participanților la piață din sectorul nebanca, și importanța funcțiilor critice îndeplinite de contrapărțile respective;
- (d) capacitatea contrapărților de a apela la prestatori de servicii alternativi pentru funcțiile care au fost evaluate drept substituibile, având în vedere situația specifică;
- (e) dacă un număr semnificativ de contrapărți și-ar retrage finanțarea sau ar înceta să efectueze tranzacții cu alte instituții ca urmare a recapitalizării interne sau dacă piețele ar înceta să funcționeze în mod corespunzător ca urmare a recapitalizării interne a acestor participanți la piață, în special în caz de pierdere generalizată a încrederii pieței sau de panică;
- (f) retragerea pe scară largă a finanțării pe termen scurt sau a depozitelor în cantități semnificative;
- (g) numărul, dimensiunea sau importanța instituțiilor care riscă să îndeplinească condițiile de intervenție timpurie sau condițiile de a fi în curs de a intra în dificultate sau de a fi susceptibile de a intra în dificultate prevăzute la articolul 32 alineatul (4) din Directiva 2014/59/UE;

- (h) riscul de întrerupere semnificativă a funcțiilor critice sau de creștere semnificativă a prețurilor pentru furnizarea acestor funcții, [după cum rezultă din modificările condițiilor de piață pentru aceste funcții sau din disponibilitatea acestora], sau așteptările contrapărților și ale altor participanți la piață;
- (i) scăderi semnificative la scară largă ale prețurilor acțiunilor instituțiilor sau ale prețurilor activelor deținute de instituții, în special în cazul în care acestea pot avea un impact asupra situației capitalului instituțiilor;
- (j) reducerea semnificativă generală și la scară largă a finanțării pe termen scurt sau mediu aflate la dispoziția instituțiilor;
- (k) o deteriorare semnificativă a funcționării pieței finanțării interbancare, astfel cum rezultă din creșterea semnificativă a cerințelor în materie de marje și din scăderea garanțiilor aflate la dispoziția instituțiilor;
- (l) creșteri semnificative și la scară largă ale prețurilor asigurărilor împotriva riscului de credit sau scăderea ratingurilor de credit ale instituțiilor sau ale altor participanți la piață care sunt relevanți pentru situația financiară a instituțiilor.

Articolul 9

Excluderea din motive de evitare a scăderii valorii, prevăzută la articolul 44 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2014/59/UE

(1) Autoritățile de rezoluție pot exclude un pasiv sau o categorie de pasive de la recapitalizarea internă în cazul în care această excludere ar evita distrugerea valorii, astfel încât deținătorii pasivelor neexcluse să se afle într-o situație mai bună decât dacă pasivele respective ar fi fost recapitalizate intern.

(2) Pentru a stabili dacă este îndeplinită condiția de la alineatul (1), autoritățile de rezoluție compară și evaluează, pentru toți creditorii, situația rezultată în urma unei potențiale recapitalizări interne și, respectiv, a potențialei neaplicări a acestei măsuri, în conformitate cu articolul 36 alineatul (16) și articolul 49 alineatul (5) din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 10

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 februarie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER